

PARAULES DE VIDA

«Jo crec que tu ets el Messies, el Fill de Déu»

La visió profètica dels ossos secs expressa clarament la situació dels exiliats que veuen proper el seu extermini (Ez 33,10s). La interpel·lació que el Senyor fa a Ezequiel (*Podran reviure aquests ossos? 37,3*), només pot tenir una resposta en clau humana: No!

La única font d'esperança és l'amor fidel del Senyor al seu Poble.

El Senyor Déu digué: «Ossos, Jo us infondre esperit i recobrareu la vida».

El resultat de l'acció amorosa de Déu serà múltiple: *Obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir; llavors sabreu que Jo soc el Senyor. Us infondre el meu esperit i recobrareu la vida.* Perquè en el pla de Déu el càstig de l'exili a Babilònia (592-538 a.C.) no era definitiu sinó purificador.

Situació semblant és la de Llätzer, *aquell a qui Jesús estima, que estava malalt* i, quan Jesús arribà, *ja feia quatre dies que era al sepulcre.*

De Llätzer només sabem que les seves germanes envien a dir a Jesús: «*Senyor, aquell qui estimas està malalt*». I també que Jesús, assabentat de la notícia, *es va quedar encara dos dies al lloc on era, no per desinterès envers el seu amic malalt (A Jesús se li negaren els ulls i els jueus deien «Mireu com l'estimava») sinó perquè la malaltia serà ocasió per a donar glòria a Déu i perquè hi cregueu.*

Però l'atenció del relat recau en el diàleg de Jesús amb Marta a qui *Jesús diu: «El teu germà ressuscitarà».* El text empra el mateix verb per a la Resurrecció de Jesús que per al cas de Llätzer, el fill de

la viuda de Naïm o la filla de Jaire, que són retornats a la vida d'abans. Cal, doncs, un llenguatge diferent per a realitats tan diverses: ser retornats per un temps a la mateixa vida terrena d'abans i ressuscitar a una vida totalment nova.

Jesús retarda la seva anada, dient que la malaltia de Llätzer serà ocasió perquè Déu es manifesti.

Davant la mort ja consumada del seu germà, *Marta diu: Si haguessis estat aquí, Senyor, no s'hauria mort el meu germà.* Tot i això, confessa fermament: *Jo sé que Déu et concedirà tot el que li demanis.*

Marta segueix escoltant el Mestre que continua avançant en la Revelació: «*El teu germà ressuscitarà*». Marta ho situa en la perspectiva escatològica: *Ja sé que ressuscitarà en el moment de la resurrecció, en el darrer dia.*

Llavors Jesús fa un canvi radical situant la Resurrecció en l'àmbit de la relació personal amb Ell i anunciant el kerigma central de la fe cristiana: *Jo soc la Resurrecció i la Vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més.* Finalment completa l'afirmació amb la interpel·lació definitiva: *Ho creus això?*

Marta no diu que sí crec «això», però expressa molt millor l'essència de la fe cristiana, referida radicalment a la persona de Jesucrist, i subsidiàriament al seu Missatge: *Jo crec que tu ets el Messies, el Fill de Déu, el qui havia de venir al món.*

Aquesta és la Bona Notícia que el cristià ha de portar al món: Jesucrist és qui ha d'omplir de goig i sentit la nostra vida sencera. Quan avui en dia pot semblar que la imatge dels ossos secs és aplicable a la transmissió de la fe a les noves generacions i també als adults que han crescut lluny de l'àmbit de la fe cristiana, ens cal revifar *la fe dinàmica, l'esperança constant i l'amor esforçat (1Te 1,2)* per la tasca evangelitzadora i catequètica de la nostra Església diocesana que precisament avui celebra al Seminari una Jornada memorable: la Trobada anual del Moviment Infantil Diocesà (MID) aplegant joiosament mossens, catequistes i pares, que acompanyen els xiquets i xiquetes de la Catequesi d'Iniciació Cristiana a les nostres parròquies.

Feliç Diada del MID!

José Luis Arín Roig
Administrador diocesà

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Llätzer, l'amic

Ja feia un temps que Llätzer, de Betània, estava malalt. Jesús, pujant o baixant de Jerusalem, havia entrat a visitar-lo a ell i a les seves germanes. Les visites de Jesús sempre havien reconfortat tota la família.

Però arriba el dia que Llätzer ha mort. Les germanes ho fan saber a Jesús, que estava lluny, a l'altra banda del Jordà, de missió apostòlica. Acabada la missió, surt cap a Betània, tot i l'oposició dels deixebles que ho desaconsellaven per por dels fariseus i mestres de la Llei.

Arribats al poble, Jesús troba un ambient de dol: Maria, la germana petita, estava feta un mar de llàgrimes. Marta, la germana gran, més serena, rebia el condol dels familiars i amics, vinguts a consolar-les.

L'anunci de l'arribada de Jesús l'omplí d'esperança i sortí corrents a rebre'l. Jesús tot just arribava a l'entrada del poble. A les primeres paraules, Marta ja manifesta els seus sentiments: «*Senyor, si haguéssiu estat aquí no s'hauria mort el meu germà*». Segueix un diàleg esperançador, en el qual Jesús parla de resurrecció i de vida: «*Qui creu en mi, encara que mori, viurà. I tot aquell que viu i creu en mi, no morirà eternament*». Jesús distingeix entre morir físicament —que ho fem tots— i viure en l'esperit. Qui creu en Jesús i viu seguint el seu ensenyament, encara que

mori en el cos, com tot el que és material, el seu esperit no morirà mai. Una primera mort, la del cos, l'experimentem tots. La segona mort, la de l'esperit —és a dir, l'allunyament etern de Déu—, la sofreixen només els increients.

La resposta de Marta és contundent: «*Sí, Senyor, jo crec que vos sou el Messies, el Fill de Déu*». Jo vull viure segons el vostre ensenyament. L'acte de fe de Marta obre la porta al miracle, a la resurrecció.

Des d'aquí, els esdeveniments segueixen un curs inaturable: Marta va a

cercar la seva germana. Quan veu Maria i els acompanyants plorant, a Jesús se li escapen les llàgrimes i junts van cap a la tomba.

La voluntat salvadora de Jesús, «*treieu la llosa*», troba oposició amb les evidències materials: «*Senyor, després de quatre dies, ja fa fortor*». Però el desig de donar vida de Jesús és més fort que les limitacions materials: «*Llätzer, surt a fora*». I Llätzer tornà a la vida.

El relat acaba amb unes paraules programàtiques de Jesús: «*Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar*». Trenqueu els lligams materials perquè el seu esperit voli a la vida veritable. Llätzer, amic, viu per sempre.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRAS DE VIDA

«Yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios»

La visión profética de los *huesos secos* expresa claramente la situación de los exiliados que ven próximo su exterminio (Ez 33,10s). La interpelación que el Señor hace a Ezequiel (*¿Podrán revivir estos huesos?* 37,3), solo puede tener una respuesta en clave humana: ¡No!

La única fuente de esperanza es el amor fiel del Señor a su Pueblo.

Esto dice el Señor Dios a estos huesos: Yo mismo infundiré espíritu sobre vosotros y viviréis.

El resultado de la acción amorosa de Dios será múltiple: *Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os sacaré de ellos, pueblo mío, y os llevaré a la tierra de Israel. Y cuando abra vuestros sepulcros y os saque de ellos, pueblo mío, comprenderéis que soy el Señor. Pondré mi espíritu en vosotros y viviréis.* Porque en el plan de Dios el castigo del exilio a Babilonia (592-538 a.C.) no era definitivo sino purificador.

Situación parecida es la de Lázaro, aquel a quien *Jesús ama, que estaba enfermo* y, cuando Jesús llegó, *llevaba ya cuatro días en el sepulcro.*

De Lázaro solo sabemos que sus hermanas envían a decirle a Jesús: «Señor, el que tú amas está enfermo». Y también que Jesús, enterado de la noticia, *se quedó todavía dos días donde estaba, no por desinterés hacia su amigo enfermo (Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!») sino porque la enfermedad servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella.*

Pero la atención del relato recae en el diálogo de Jesús con Marta a quien *Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará».* El texto emplea el mismo verbo para la Resurrección de Jesús que para el caso de Lázaro, el hijo de la viuda de Naím o la hija de Jairo, que son devueltos a la vida de antes. Hace falta, pues, un lenguaje diferente para realidades tan diversas: ser devueltos por un tiempo a la misma vida terrena de antes y resucitar a una vida totalmente nueva.

Jesús retrasa su ida, diciendo que la enfermedad de Lázaro será ocasión *para que creáis.*

Ante la muerte ya consumada de su hermano, le dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano». Aun así, confiesa firmemente: *Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá.*

Marta sigue escuchando al Maestro que continúa avanzando en la Revelación: «*Tu hermano resucitará.*» Marta lo sitúa en la perspectiva escatológica: «*Sé que resucitará en la resurrección en el último día.*» Entonces Jesús hace un cambio radical situando la Resurrección en el ámbito de la relación personal con Él y anunciando el kerigma central de la fe cristiana: «*Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre.*» Finalmente, completa la afirmación con la interpelación definitiva: *¿Crees esto?*

Marta no dice que sí creo «esto», pero expresa mucho mejor la esencia de la fe cristiana, referida radicalmente a la persona de Jesucristo, y subsidiariamente a su Mensaje: «*Sí, Señor, yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo.*»

Esta es la Buena Noticia que el cristiano tiene que llevar al mundo: Jesucristo es quien tiene que llenar de gozo y sentido nuestra vida entera. Cuando hoy en día puede parecer que la imagen de los *huesos secos* es aplicable a la transmisión de la fe a las nuevas generaciones y también a los adultos que han crecido lejos del ámbito de la fe cristiana, se hace necesario reavivar *la actividad de vuestra fe, el esfuerzo de vuestro amor y la firmeza de vuestra esperanza (1Te 1,2)* por la tarea evangelizadora y catequética de nuestra Iglesia diocesana que precisamente hoy celebra en el Seminario una Jornada memorable: el Encuentro anual del Movimiento Infantil Diocesano (MID) reuniendo jubilosamente a sacerdotes, catequistas y padres, que acompañan a los niños y niñas de la Catequesis de Iniciación Cristiana en nuestras parroquias.

¡Feliz Fiesta del MID!

José Luis Arín Roig
Administrador diocesano

Mans Unides a Móra d'Ebre

L'equip de Mans Unides, Campanya contra la Fam, de la parròquia de Móra d'Ebre es disposa a celebrar una nova campanya amb nous projectes.

Quina forma millor per això que la celebració de l'Eucaristia dominical, proclamant la Paraula de Déu: «Veniu beneïts del meu Pare» (Mt 25,34).

Mans Unides de Móra d'Ebre

Preparant el pelegrinatge a Lourdes

A prop del dia 11 de febrer, a Lourdes hi ha unes jornades de preparació dels actes dels pelegrinatges, enguany han sigut del 8 a l'11.

Hem anat el president, la vicepresidenta, cinc pelegrins més i un servidor.

Són dies de formació sobre el tema pastoral, informacions vàries: d'obres d'economia del santuari, i sobretot confirmar tots els actes que farem com a

pelegrinatge, que este any es farà del 22 al 26 de juny.

Són dies on també l'Eucaristia diària, el rosari de torxes, el dia 10, i la Missa Internacional del dia 11 a la nit donen pas a estar amb més tranquil·litat davant la Gruta tenint present tots els malalts, pelegrins i gent dels diferents serveis.

Mn. Jordi Centelles Llop

Consiliari diocesà de l'Hospitalitat de Lourdes

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «El discerniment és esgotador, però indispensable per a viure. Requereix una relació filial amb Déu. Déu és Pare i no ens deixa sols, sempre està disposat a acollir-nos. Però no imposa mai la seva voluntat. Per què? Perquè vol ser estimat i no temut» (31 d'agost).

@Pontifex_es: «Déu ens vol fills, no esclaus: fills lliures. I l'amor només pot viure's en llibertat. Per a aprendre a viure, cal aprendre a estimar, i per a això és necessari discernir» (31 d'agost).

@Pontifex_es: «Necessitem, avui més que mai, una litúrgia no mundana, sinó que elevi la mirada al Cel, per a sentir que el món i la vida estan habitats pel Misteri de Crist; i, al mateix temps, una litúrgia que no estigui allunyada de la vida» (1 de setembre).

@Pontifex_es: «Seguir Jesús significa prendre com Ell les pròpies càrregues i les dels altres, fer de la vida un do. Jesús ens diu això: viu l'Evangeli i viuràs la vida, no a mig fer sinó plenament» (4 de setembre).

Tercera jornada interparroquial. El poder de l'Esperit Sant

Com ja vàrem explicar a la notícia anterior, les parròquies de la comarca del Baix Camp del Bisbat de Tortosa servides per Mn. Jordi Salvadó van celebrar una nova jornada sobre com «desbloquejar-les» per tal de passar del manteniment a la missió.

La jornada va tenir lloc el matí del dissabte 11 de febrer a la sala polivalent del poble de Pratsdip. La idea era parlar i debatre sobre el poder de l'Esperit Sant, no des del punt de vista teòric o teològic, sinó de l'experiència personal i real d'omplir-se de l'amor de Déu a través de l'Esperit Sant d'una manera tan transformadora que realment marqui la diferència. El fet és que els líders i els servidors necessiten experimentar aquest poder, ja que hom pot tenir les millors qualitats com a líder o fer servir les millors eines per a l'evangelització, però si no busquen estar plens del poder de l'Esperit Sant, la renovació no tindrà lloc.

La jornada, com sempre, va començar amb la pregària. Després va tenir lloc una breu xerrada sobre el poder de l'Esperit Sant a càrrec de Mn. Jordi Salvadó, per passar tot seguit a debatre algunes qüestions en grup. En acabar, i després d'una pausa per fer el cafè, es va oferir als assistents la pos-

sibilitat de pregar per ells, tot demanant que fossin plens de l'Esperit Sant. En acabar la jornada, es va convidar els assistents, vint-set en total, a participar en l'última jornada conclusiva, que tindrà lloc el mes de març a l'Hospitalet de l'Infant.

Mn. Jordi Salvadó

L'ancianitat, riquesa de fruits i benediccions

El propassat dimecres 15 de febrer, a les 17.30 hores, el consiliari de Vida Creixent de la nostra diòcesi, Mn. Joan Bajo Llauredó, ens va parlar sobre el tema: «L'ancianitat, riquesa de fruits i benediccions. Orientacions per a la pastoral de la gent gran», document de la Conferència Episcopal Espanyola, a la sala de reunions dels Serveis Socials de l'Ajuntament de Tortosa.

La gent gran necessita sentir-se acompanyada i aquest document recull exemples i experiències que estan realitzant-se per acompanyar el col·lectiu que està vivint la darrera etapa de la seua vida. El document aposta per una pastoral d'acompanyament a la persona gran i a les famílies, a partir d'un voluntariat ben format.

També presenta uns reptes, com la soledat no desitjada i la necessitat de fomentar el diàleg in-

tergeneracional, així com el valor de la vellesa, ja que són testimonis actius en el si de les seues famílies. En aquesta etapa de la vida és necessària una pastoral adequada, evangelitzadora i d'escalf humà. El model a seguir és el del «Bon Samarità».

Finalment hi trobem en el document unes propostes concretes: 1) Promoure la pastoral de les persones grans en les diòcesis i en les parròquies; 2) Fomentar la presència de la persona gran en la seua llar; 3) Organitzar cada any un Congrés Inter-generacional; 4) Celebració d'algunes jornades durant l'any: 15 de juny: «Dia mundial contra el maltractament a les persones grans», 26 de juliol: «Jornada mundial dels avis en un àmbit eclesial», 1 d'octubre: «Dia internacional de les persones grans»; 5) Suscitar trobades diocesanes; 6) Reclamar els drets de les persones grans; 7) Impulsar la formació del voluntariat; 8) Encoratjar l'atenció i el recolzament necessari per donar resposta als seus problemes.

Que el bon exemple d'aquestes vides esmerçades per les seues famílies, amb la mirada posada en Déu, ens ajude a acceptar les limitacions pròpies de la vellesa.

Maria Joana Querol Beltrán

AGENDA

Diumenge 2 d'abril, Diumenge de Rams, Catedral, a les 11.30 h, benedicció de palmes a l'absis, següidament Missa.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: Dn 13,41c-62) / Sl 22 / Jo 8,1-11]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família.

28. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31.42].

Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg. a Toledo.

30. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Quirí, tribú romà, mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

1. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuño Álvares Pereira, rel. carmelita.

2. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams, Passió del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mt 26,14-27,66 (o bé, més breu: 27,11-54)]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. dels Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

Diumenge V de Quaresma (A)

COMENTARI

«Jo soc la resurrecció i la vida»

Una altra gran narració. El sentit és molt clar: Jesús és *la resurrecció i la vida*. Això li ho diu a Marta abans del miracle, però després ho corrobora ressuscitant el seu germà Llätzer. Un cop més, Jesús ens indica que les realitats autèntiques no són les d'aquesta terra; per això: *Llätzer el nostre amic, s'ha adormit; vaig a despertar-lo*. I un cop més els deixebles són incapaços d'entendre les paraules de Jesús en el seu sentit més profund. Jesús *es referia a la seva mort* [de Llätzer] però *els deixebles es pensaven que parlava del son ordinari*. Per això els hi aclareix: *Llätzer és mort*. I per dues vegades Jesús parla de *la glòria de Déu*. Amb la resurrecció, Jesús demostra que és Senyor de la vida i de la mort. Per això, fins i tot abans de la resurrecció li diu a Marta: *Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més*. Aquest és el gran missatge de Jesús. Per això ha dit: *M'alegro de no haver estat allà; serà en profit vostre, perquè cregueu*. I la fe és bàsicament creure que Jesús és l'enviat del Pare. Quan pregua abans de ressuscitar Llätzer, afirma: *dic això perquè la gent cregui que sou vós qui m'heu enviat*. De fet, el resultat final serà aquest: *Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria cregueren en ell*. L'anhel humà més profund és la victòria sobre la mort. Ja la primera lectura afirma clarament: *Poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida*. Déu és l'únic Senyor de la mort i de la vida, és l'únic que pot ressuscitar els morts com celebrem molt aviat durant les solemnitats del temps pasqual i durant tot l'any. El mateix ens recorda Pau: *L'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos terrenals*. Com a conseqüència vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit. Ja ara i aquí ja hem de viure com a ressuscitats, perquè realment ho som.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

▶ Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, [...] les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» [...] Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. [...] Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» [...] Jesús [...] es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os sacaré de ellos, pueblo mío, y os llevaré a la tierra de Israel. Y cuando abra vuestros sepulcros y os saque de ellos, pueblo mío, comprenderéis que soy el Señor. Pondré mi espíritu en vosotros y viviréis; os estableceré en vuestra tierra y comprenderéis que yo, el Señor, lo digo y lo hago —oráculo del Señor—».

▶ Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,8-11)

Hermanos: Los que están en la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pero si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justicia. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, [...] las hermanas de Lázaro le mandaron recado a Jesús diciendo: «Señor, el que tú amas está enfermo». Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no es para la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella». Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo se quedó todavía dos días donde estaba. Solo entonces dijo a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea». [...] Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. [...] Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedó en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá». Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará». Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección en el último día». Jesús le dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?» Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo». [...] Jesús se conmovió en su espíritu, se estremeció y preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?». Le contestaron: «Señor, ven a verlo». Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!» [...] Jesús, conmovido de nuevo en su interior, llegó a la tumba. Era una cavidad cubierta con una losa. Dijo Jesús: «Quitad la losa». Marta, la hermana del muerto, le dijo: «Señor, ya huele mal porque lleva cuatro días». Jesús le replicó: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?» Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado». Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, sal afuera». El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar». Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.